

I årene 1992-94 bidrager nettorenteindtægterne til en årlig mervækst i de disponible realindkomster på over 1 pct. årligt. I »Ny kurs mod bedre tider« er dette vækstbidrag forudsat at aftage gradvist mod slutningen af årtiet i takt med en mere normal forbrugskvote.

Men hvis der som i b) og c) antages lavere forbrugskvote end i »Ny kurs mod bedre tider«, bliver vækstbidraget fra nettorenteindtægterne større.

Derfor vil også en fortsat høj opsparing på det nuværende niveau blive modsvaret af en ganske pæn vækst i det private forbrug.

Hvis forbruget – under fremskrivningens antagelser om udviklingen i produktivitet, bytteforhold og skattetryk m.v. – skal vokse mindre, vil det kræve årlige fald i forbrugskvoten i forlængelse af det fald, der er sket de sidste 7 år. Et sådant scenarie er belyst i besvarelsen af spørgsmål 71.

Spørgsmål 71:

Regeringen forventer ved gennemførelse af sin politik en gennemsnitlig vækst i bruttonationalproduktet (BNP) på 2,1 pct. i gennemsnit i 1993/94 og i gennemsnit 3,5 pct. fra 1995 til år 2000. Hvad bliver konsekvenserne for ledighed, beskæftigelse og statsunderskud, hvis den gennemsnitlige vækst i BNP som følge af lavere vækst i det private forbrug kun bliver i gennemsnit 1 pct. i 1993/94 og i gennemsnit 3 pct. i 1995 til år 2000 eller i gennemsnit 2 pct. i 1995 til år 2000?

Svar:

En gennemsnitlig realvækst i BNP på 1 pct. i 1993 og 1994 som følge af lavere vækst i det

private forbrug vil kræve, at det private forbrug ikke vokser i 1993 og 1994 målt i faste priser. Det vil medføre et kraftigt fald i forbrugskvoten fra 1993 til 1994, jf. tabel 2.

Et fald i forbrugskvoten fra det i forvejen historisk lave niveau skønnes ikke sandsynligt, ikke mindst i lyset af det indtrufne rentefald og initiativerne i »Ny kurs mod bedre tider«.

En økonomisk vækst på 3 pct. i gennemsnit for perioden 1995-2000 vil kræve, at forbrugskvoten forbliver omkring 70 i hele perioden, jf. tabel 2. Økonomisk vækst på i gennemsnit 2 pct. i perioden 1995-2000 vil kræve en realvækst i forbruget i størrelsesordenen ca. 2 pct. og medføre et fortsat fald i forbrugskvoten til et slutniveau omkring 62 pct., jf. tabel 2, hvilket ligger uden for den økonomiske erfaringsramme.

Forbrugskvoten har siden 1960 normalt været ca. 78-80 pct. 1986 havde den hidtil højeste forbrugskvote med ca. 84 pct. Årene 1993 og 1994 bliver efter de foreliggende skøn år med den hidtil laveste forbrugskvote, nemlig ca. 73 pct.

Hvis den økonomiske vækst bliver lav som følge af faldende forbrugskvote af den nævnte størrelsesorden vil den i besvarelsen af spørgsmål 70 nævnte sammenhæng mellem opsparing og nettorenteindtægter blive styrket. Nettorenteindtægterne vil år efter år stige kraftigt og de disponible realindkomster derfor stadig vokse pænt.

Dette viser sig bl.a. i virkningen på betalingsbalancens overskud, jf. tabel 2, der i slutningen af årtiet med et fald i forbrugskvoten til 62 pct. vokser til 10 pct. af BNP eller op mod 100 mia. kr. årligt i 1993-priser.